

© ID/Rhode Van Elsen, montage HLN

HLN+ BINNEN & BUITEN

Iedereen ziet hun glazen villa, maar zelf worden Jolien en Gertjan niet gezien: “We wilden zoveel mogelijk contact met de natuur”

5:29 Artikel luisteren

Jolien en Gertjan wilden geen afsluiting of haag rond hun perceel om ten volle van de groene omgeving te genieten. Maar ze wilden ook geen pottenkijkers. Van een paradox gesproken. Het resultaat is even buitengewoon als briljant: een glazen huis waarin het koppel alles ziet, maar zelf niet gezien wordt. “Het is een heel speciaal gevoel om hier te wonen.”

Bjorn Cocquyt

2 mei 2026, 13:01 • update: 2 mei 2026, 13:38

Wonen stopt niet aan een muur, maar loopt buiten door. Wanneer een huis en de tuin geen aparte werelden zijn, maar verlengstukken van elkaar, ontstaat een grote meerwaarde. Het maakt niet uit of het om een villa tussen de velden gaat of een rijwoning in de stad. In de HLN-reeks 'Binnen & Buiten' vertellen eigenaars hoe ze erin slaagden om op een bijzondere manier de grens tussen de twee te slopen.

Binnen & Buiten

De woning van Jolien en Gertjan

. © ID/Rhode Van Elsen

- **Locatie:** Duffel
- **Bouwjaar:** 2024
- **Oppervlaktes:** 300 m² bewoonbaar, 78 m² onder de luifel en 1.375 m² perceel
- **Budget:** +/- 950.000 euro
- **Architect:** Frederik De Smet van icoon.be
- **De bewoners:** Jolien De Bontridder, Gertjan De Vos (beiden 34) en hun kinderen Renée (12) en Esmée (7). Het koppel runt met Joblink drie interimkantoren

“Bij onze zoektocht naar een eigen stek was er maar één ding belangrijk: de locatie. We bakenden een gebied af rond Lint en Sint-Katelijne-Waver en keken daarbinnen naar wat er te koop stond in een doodlopende straat, omringd door groen en dicht bij de autosnelweg. We beseften dat die combinatie eerder zeldzaam was en daarom stelden we voor het huis zelf geen enkele eis”, vertelt Jolien.

“Toen we dit eigendom dicht bij de Nete ontdekten, kon het ons dus niet schelen dat de woning een beetje deed denken aan een chalet in Tirol. In de staat waarin ze was, trokken we erin met onze dochters en meteen begonnen we te dromen over het huis dat we in de plaats konden bouwen. Modern en strak, maar niet kil. Geen traditionele witte doos, maar iets met meer pit. En we wilden veel glas om maximaal plezier te beleven aan het uitzicht van 270 graden op het groen.”

Dit is het huis dat Jolien en Gertjan kochten. © Google Street View

Enter Frederik De Smet, de architect van Icoon.be die al tal van opzienbarende huizen tekende. Hij vertaalt de wensen van zijn klanten graag naar uitersten en dat leidde in dit geval tot een glazen box met alleen maar een gesloten vlak aan de kant van de enige buur.

“Het duurde niet lang voor het plan op punt stond, maar daarna verkeken we ons wel wat op de timing. Tussen de start van de sloop en de oplevering van de nieuwbouw zat er anderhalf jaar. Al die tijd kampeerden we in een caravan in de tuin. Zo hoefden we niet te verhuizen en konden we alles meevolgen.”

Tijdens de werken woonde het gezin twee jaar in een caravan. © RV

Het geduld van Jolien en Gertjan werd uiteindelijk meer dan beloond. “Het is fantastisch om in dit huis te wonen. Aan tafel, in de zetel, in bad, onder de douche en zelfs in bed: overal hebben we contact met de natuur. Wij zien alles, maar door het spiegelglas waarin de omgeving gereflecteerd wordt, ziet niemand ons goed of zelfs helemaal niet. Zelfs als het donker is, want als de lichten branden, zijn we niet meer dan schimmen.”

© ID/Rhode Van Elsen

Naast het glas is er een hoofdrol weggelegd voor beton dat als een schil rond het glazen volume van de benedenverdieping zit. De overkraging houdt de hoogstaande zon tegen en creëert ook een ruim overdekt terras. Het valt op dat het materiaal antracietkleurig is en niet grijs.

“De traditionele kleur vonden we een beetje te grauw. De donkere tint voegt warmte toe, ook aan het interieur. Om die reden kozen we ook voor een visgraatparket en muren met textuur. Samen creëren ze een intieme sfeer, zelfs met al die lichtinval.”

De villa in detail

De gevels: het glazen huis

. © ID/Rhode Van Elsen

Het huis bestaat bijna volledig uit glas. Het zwarte glas maakt binnenkijken onmogelijk. Door het andere glas kan dat slechts heel beperkt. Opmerkelijk is ook de marmeren schouw die door de betonnen vloer van het dakterras priemt.

De bad- en slaapkamer: geen pottenkijkers

© ID/Rhode Van Elsen

De verdieping is volledig voor de ouders. Door het zwarte spiegelglas is er geen inkijk mogelijk en wordt het licht gefilterd. Er zijn hier geen kamers, maar eerder zones die met gordijnen zijn af te sluiten. Een onzichtbare airco brengt verkoeling, indien nodig.

© ID/Rhode Van Elsen

Vanuit de dressing, met een spiegelmeubel waarin je de wolken en de bomen ziet, stap je naar het bad, dat pal aan het raam staat, en wat verder naar het bed. Achter de hoek valt er daglicht binnen langs een dakraam boven de douche. Op de muren paste Painted Creations, zoals overal in huis, een speciale verftechniek toe.

© ID/Rhode Van Elsen

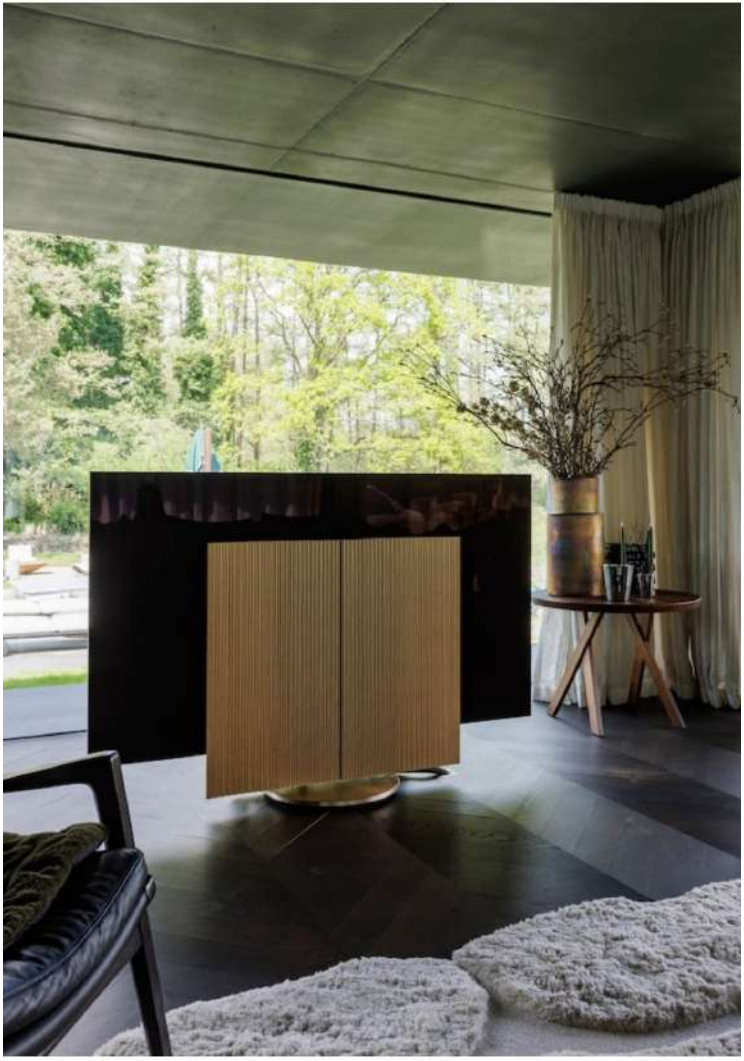
De zithoek: zonder barrières

© ID/Rhode Van Elsen

Er is amper een barrière tussen binnen en buiten. Die openheid is er ook in het huis zelf. “We hebben echt een loftgevoel. Er is geen enkele deur, behalve in de centrale doos waarin de vestiaire, het toilet en een berging zijn weggewerkt. Dat volume scheidt de keuken, eetkamer en zithoek enigszins van elkaar af, maar er blijft altijd contact.” De hoekbank is een klassieker van Edra. De salontafel is van Zanat. Naast de haard hangen kunstpanelen van Bavo Tiebos.

Let ook op de televisie van Bang & Olufsen. In gesloten toestand heeft het toestel wat weg van een kunstobject. Wanneer de twee gouden rechthoeken openvouwen, kun je tv kijken.

© ID/Rhode Van Elsen

Het overdekte terras: verlengstuk van de living

© ID/Rhode Van Elsen

Door de verzonken raamkaders in de vloer en het plafond verdwijnt de grens tussen binnen en buiten bijna compleet. Het overdekte terras wordt zo een verlengstuk van de living. De aankleding is ook even stijlvol met meubels van Minotti. “Zodra het weer het toelaat, zitten we buiten. De open haard maakt het er heel gezellig. Ook aan tafel hebben we verwarming. Die is ingewerkt in de booglamp.”

De keuken: Koken op een sculptuur

© ID/Rhode Van Elsen

Het keukeneiland lijkt een enorm blok marmer dat in de ruimte is neergezet. Zelfs de fronten van de greeploze kastdeurtjes zijn uitgewerkt in de natuursteen. “We bekeken heel wat soorten bij Poitier Stone en deze, met zijn groene en goudkleurige aders, paste het beste. Ik vond het ook knap hoe de drie meter lange tafel in messing erin is geschoven.”

De kinderkamer: ondergronds, maar licht genoeg

© ID/Rhode Van Elsen

© ID/Rhode Van Elsen

Van op straat bekeken lijkt het huis niet zo groot, maar de schijn bedriegt. Ondergronds is er nog een volledige verdieping met een garage, wasplaats, berging én de slaapkamers en badkamer van de meisjes. Door een uitsparing aan de achterzijde valt daar meer dan genoeg daglicht binnen. Via die weg kunnen ze langs een buitentrap ook naar de tuin.

De tuin: Overal genietplekjes

© ID/Rhode Van Elsen

© ID/Rhode Van Elsen

"Het leukste om hier te wonen, is de natuur. Daarom richtte ik in de tuin verschillende hoekjes in. Op warme dagen is het heerlijk om in de schaduw wat te schommelen in een van de hangstoelen. En 's avonds zitten we rond de vuurschaal." De fauteuils in vezelcement zijn van Willy Guhl voor Eternit.